

*Sygn. akt I C 1328/14*

## WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014r.

**Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:**

**Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska**

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **W. D. N. S. F. I. Z. z siedzibą w W.**

przeciwko **Z. W.**

o zapłatę 3.319,84 zł

oddala powództwo.

*Sygn. akt I C 1328/14*

## UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 22 maja 2014 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) W. N. S. F. I. Z. z siedzibą w W. jako nabywca wierzytelności od (...) sp z o.o. domagała się zasądzenia od pozwanego Z. W. kwoty 3 319,84 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi : liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu - z tytułu umowy pożyczki zawartej w dniu 26 kwietnia 2013 roku przez pozwanego z (...) sp z o.o. .

**Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.**

Przed wyznaczeniem rozprawy sąd wezwał powoda do złożenia wszelkich dowodów ma poparcie zasadności i wysokości dochodzonego pozwem roszczenia, w tym wymienionych w pozwie – pod rygorem skutków przewidzianych w art. 207§ 6 k.p.c. Strona powodowa złożyła powołane w pozwie jako dowody : wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu, wniosek pozwanego o udzielenie pożyczki i kopię umowy pożyczki, kopię umowy cesji wierzytelności z wyciągiem z załącznika do umowy oraz wypisu z rejestru funduszy i KRS.

Pozwany nie stawił się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew ani żadnych wyjaśnień.

Przepis art. 339 § 1 k. p. c. stanowi, że jeżeli pozwany nie stawi się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie , sąd wyda wyrok zaoczny, a zgodnie z § 2 tego przepisu w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, **chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości** albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa .

Zgodnie z przepisem art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę

samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości; § 2 zaś stanowi, że umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem.

Strona powodowa podała, że dochodzi od pozwanego kwoty 3 319,84 zł, na którą składają się: kwota 1 833,34 zł niespłaconej pożyczki, należna prowizja za udzielenie pożyczki wraz z opłatami windykacyjnymi w wysokości 1186,24 zł i odsetkami karnymi naliczonymi od wyżej wymienionych należności w okresie od dnia 09 maja 2014 r. do dnia poprzedzającego złożenie pozwu tj. 21 maja 2014 roku – w kwocie 300,26 zł.

Złożone przez powoda dokumenty potwierdzają, że roszczenie strony powodowej dochodzone pozwem jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, nadto, że zostało także nabyte w drodze cesji od podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. Jeśli nie budzi wątpliwości, że pozwany był konsumentem, który zawarł z (...) sp z o.o umowę pożyczki, to jednak budzi wątpliwości wysokość dochodzonej pozwem kwoty i składających się na nią należności albowiem z treści umowy pożyczki z dnia 26 kwietnia 2013 r. (k. 24) wynika, że udzielono pozwanemu pożyczki w kwocie 2 200 zł płatnej w 12 ratach, oprocentowanie pożyczki wynosiło- **0%** ( § 4 ust.1 ), a także odsetki za opóźnienie **0%** od kwoty zaległego kapitału, prowizji lub opłat ( § 4. uat. 5, prowizja wstępna za udostępnienie pożyczki **437,80 zł**, prowizja za obsługę **173,80 zł** i opłata windykacyjna **5 zł za każdy dzień opóźnienia** spłaty jakiegokolwiek kwoty wynikającej z pożyczki ( §5 c ), w tym od kapitału, odsetek, opłat lub prowizji, która miała być pobierana **przez 60 dni** od daty powstania obowiązku spłaty pożyczki lub pozostałych należności, z pozwie zaś strona powodowa dochodzi odsetek i skapitalizowanych odsetek w kwocie **300,26 zł** nie przewidzianych umową, prowizji z opłatą windykacyjną w kwocie **(...),24**, gdy łączna suma prowizji przewidzianych w umowie i maksymalnej opłaty windykacyjnej za 60 dni po 5 zł, daje łącznie tylko **kwotę 911,16 zł**.

Tymczasem z wyciągu z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego ( k. 19) wynika wierzytelność w kwocie (...),84 na którą składa się : kapitał **1 833,34 zł**, **kwota 600,26 zł tytułem odsetek** i **886,24 zł tytułem kosztów**.

Natomiast z załącznika do umowy cesji wierzytelności wynikają : kapitał **1833,34zł**, opłaty umowne **886,24 zł** i opłaty karne **300,00 zł**.

Jeśli zatem strona powodowa dochodzi niespłaconej pożyczki w kwocie 1833,34 zł, to oznacza, że pozwany dokonał już częściowo spłaty pożyczki, jednakże ani z uzasadnienia pozwu ani z przedstawionych na jego poparcie dowodów nie wynika, na jaki poczet zaliczane były pierwsze wpłaty pozwanego, a więc jakie kwoty tytułem prowizji, opłat windykacyjnych, a w szczególności czy także tytułem oprocentowania i odsetek nieprzewidzianych w umowie, a dochodzonych w pozwie.

Przed wyznaczeniem rozprawy sąd wezwał powoda do złożenia wszelkich dowodów ma poparcie zasadności i wysokości dochodzonego pozwem roszczenia, w tym wymienionych w pozwie – pod rygorem skutków przewidzianych w art. 207§ 6 k.p.c. Strona powodowa złożyła **tylko powołane w pozwie** jako dowody : wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu, wnioszek pozwanego o udzielenie pożyczki i kopię umowy pożyczki, kopię umowy cesji wierzytelności z wyciągiem z załącznika do umowy oraz wypisu z rejestru funduszy i KRS.

Wobec powyższych sprzeczności przedstawione przez powoda dowody nie dają podstaw do merytorycznej oceny poprawności wyliczenia wysokości dochodzonego pozwem roszczenia, które w zaistniałej sytuacji budzi poważne wątpliwości.

Należy ponadto zauważyć, że bez oprocentowania same opłaty przewidziane w umowie ( prowizja i opłata windykacyjna ), to aż 41 % sumy pożyczki. Ustalanie tak wysokich opłat i prowizji określanych jako wstępna i druga za obsługę w ocenie sądu stanowi nadużycie prawa a także niedozwolone postanowienia umowne, wielokrotnie wpisywane do rejestru klauzul niedozwolonych I ogłaszane przez UOKIK, a jako takie należy uznać za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Dlatego też sąd przyjął, że strona powodowa nie udowodniła należycie wysokości żądania, ani nie uwiarygodniła żądania w zakresie odsetek, co powodując poważne wątpliwości, o których mowa w cyt. wyżej przepisie art. 399 § 2 k.p.c. skutkowało oddaleniem powództwa w całości.

Dlatego też orzeczono jak w sentencji wyroku.